

BÄSTA LIVSPLATSEN

Region Halland

2015-03-30

Munhälsobedömning och nödvändig tandvård.

En beskrivning av skillnaden mellan dessa begrepp.

Den uppsökande verksamheten innehåller två olika delmoment, munhälsobedömning och nödvändig tandvård. Det är samma personkrets som har rätt till såväl en munhälsobedömning som den nödvändiga tandvården. Oavsett om man tackar ja eller nej till munhälsobedömning så har man rätt till nödvändig tandvård. Kortet om nödvändig tandvård är en identitetshandling som visar att personen tillhör personkretsen.

Munhälsobedömning

Den uppsökande verksamheten upphandlas av Region Halland. Den/de vårdgivare som får anbudet kommer att ansvara för att alla berättigade som tackat ja till en munhälsobedömning får en sådan årligen i sitt hem. Man kan därför inte välja vilken tandhygienist/tandläkare som ska komma. Munhälsobedömningen innebär en enkel kontroll av hur patientens munstatus är med hjälp av spegel och ficklampa. Munhälsobedömningen är avgiftsfri för patienten. Region Halland ansvarar för att den/de vårdgivare som fått anbudet kontinuerligt får information om de som tillhör personkretsen och vilka som har tackat ja. En årlig uppföljning sker för att följa upp att alla som tackar ja också får en munhälsobedömning. Alla som tackat nej får ett nytt erbjudande årligen.

Nödvändig tandvård

Om patienten inte har någon egen tandläkare ska den vårdgivare som fått anbudet kunna erbjuda nödvändig tandvård. Det är dock fritt val av tandläkare och patienten avgör själv vilken tandläkare man vill gå till.

Den vårdgivare som har fått anbudet kan därför inte boka in en tandläkartid efter att munhälsobedömningen utförts utan att först ha fått en individuell bekräftelse från varje enskild patient eller dennes anhörig. Det är viktigt att det fria valet av tandläkare beaktas och att informationen är tydlig om att patienten inte behöver byta tandläkare för att man tackar ja till munhälsobedömningen.

Den nödvändiga tandvården betalas som i den öppna hälso- och sjukvården oavsett vilken tandläkare patienten väljer att gå till. Det innebär att patienten betalar per besök 100 kronor till tandhygienist, 150 kronor till allmäntandläkare och 300 kronor till specialisttandläkare. Vid 1 100 kronor erhålls frikort och det är samma högkostnadsskydd som i sjukvården. Tandvård och sjukvård kan tillsammans inte överstiga 1 100 kronor under en 12 månaders period.